

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 25. Pater Ligniers a Noaillio Cardinale in Regis Confessarium
approbatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

Sæc. XVIII. pellationes post declarationem Anno
A. C. 1723. 1720. innovassent. Electis ergo in
Majoribus Congregationis Superioribus
ac decantato Sacro pro defunctis, in
jus capituli acta relegebantur, quibus
absolutis Regius Commissarius subpon-
xit, Regem velle, formulam non manu-
a Capituli Patribus, sed a tota Con-
gregatione signari, potius tamen manu-
num, quam auctoritatis vi rem effe-
gendarum, idque totum Zelo & prudenter
Patris Generalis relinqui, de cetero
tem decretum in postremis comitiis
conditum esse omnino observandum
respondente autem Generali, hoc de
creto ferme nil aliud stabiliri, nisi ut
jecta Carthesii, illa Aristotelis Philo-
phia traderetur, Argenfonius repudiatur.
Regem duntaxat velle, ut omnis do-
ctrina Bajanismum & Jansenismum
dolens eliminetur, & a munere Pro-
fessorum excludantur in impressa char-
nominati. His ita executioni das-
non sine Regis satisfactione comitia si-
solvebantur.

§. XXV.

*Pater Ligniers a Noaillio Cardine
in Regis Confessarium ap-
probatus.*

App

Appropinquante Paschatis tempore Sæc. XVIII.
Cardinales Galli Parisis agentes, A.C. 1723.

necnon Aurelianensis Dux & Fleuryus
Forojuliensis Episcopus frequenter de
seligendo Regis Confessario consulta-
bant: Noaillius enim Cardinalis Patri ^{Vita Card.} _{Noaill. t. 2.} ^{pag. 75.}

Lignierio Jesuitæ facultatem dare con-
stanter recusabat, sine qua tamen Con-
fessio intra Diæcesin nulla foret: ali-
unde si Pontifex neglecta Archiepiscopi
proprii approbatione hanc facultatem
daret, juribus Episcorum læthale
vulnus infligeretur, & quilibet Princeps
spreto suo Episcopo ejusmodi facultatem
pro quoque Sacerdote a Papa peti-
turus esset, non sine maximo abusu
potestatis clavum, & Episcopalis juris
contemptu: minus autem deceret, quod
Rex, quoties confiteri vellet, extra
Diæcesin in oppido S. Cyri Confessa-
rium quæreret, aut Noaillius Regem
adstringeret, ut Confessarium, quem
ipse velet, seligeret; quo circa Aure-
lianensis Dux censebat, Noaillum im-
merito hanc facultatem Patri Legnie-
rio denegare, eoquod Rex jam sui esset
juris, proin quemcunque ipse vellet,
in Confessarium seligere posset, cum
que Noaillius ipsimet Patri Lignierio
pro Aurelianensi Ducissa, Patri Tri-
voltio pro Aurelianensi Duce, & Patri
Gaillardo Jesuitæ pro Trecensi Episcopo

P p 5   ejus-

Sæc. XVII. ejusmodi facultatem lubenti animo de
A. C. 1723 disset, illam pro Rege denegare nu-
valeret, aliunde vero Archiepiscopus
integralm Regularium Communiam
suspendere non posset. Si vero pen-
nacius suæ repulsæ insistere vellet, Re-
aut Lignierio Pontificia approbatione
munito Versaliis confiteri, aut a Pan-
privilegium obtainere posset, haud
simile ab eo, quod Clemens XI. Li-
tanizæ Regi dederat, vi cuius supremis
gigs Eleemosynario relicta erat faculta-
approbandi Regii Sacelli Concionatores
& Confessarios: Denique hujus con-
tationis summa erat hæc, ut si pro-
fitis hisce rationibus Cardinalis Noa-
lius ad concedendam approbationem
se inclinaret, Rex ab eodem illam
peteret, Noaillius quoque, si fors te-
versaretur, suas hanc facultatem Li-
nierio denegandi rationes scriptotem
Regi traderet. His ita conventis Ca-
dinalis du Bois die vigesima secunda
Martii Noaillio totam habitæ conver-
tionis seriem exposuit, hic vero ejusma-
facultatem pro eo, de cuius sana doctrina
(uti ajebat) non magis quam de
teris Jesuitis certus non esset, efflagi-
maximopere miratus Cardinali respon-
dit, se jam in promptu habere rationes
quibus compulsus hucusque Patri Li-
nierio confitendi facultatem denegar-

Rem jam esse confectam ratus Cardi- Sæc. XVIII:
nalis, unacum Noaillio Regem accessit; A. C. 1723.
mox autem Rege prædictam faculta-
tem petente, Noaillius subjunxit, salva
„mea conscientia, ad omnia Majestatis
„vestræ mandata descendere, prius
„sum paratus, quam jussus: cum autem
„sim Archiepiscopus, facultatis Leg-
„niero concedendæ rationem Deo red-
„dere cogor, omnino ergo necessarium
„est, ut de hujus Jesuitæ doctrina cer-
„tus sim, nec aliud ab eodem peto,
„nisi ut in omnibus & præcipue circa
„Sacramenti Pœnitentiæ administratio-
„nem Doctrinæ in Cleri Gallicani co-
„mitiis Anno 1700. stabilitæ fese sub-
„jiciat, meæ repulsæ urgentissimas ha-
„beo rationes, quas, ne Majestatis ve-
„stræ patientia abutar, scriptas consigno.
Abeunte Noaillio Rex scriptum hoc Au-
relianensi Duci tradidit, & Patri Lig-
nierio præcepit, ut altera die ab Ar-
chiepiscopo confitendi facultatem pete-
ret. Hic ergo Confluentium, ubi Noail-
lius agebat, profectus, gratiam tam-
diu dilatam concedi rogabat: Noaillius
vero inter alia hæc respondit: „con-
„fessiones excipiendi facultatem a me pe-
„tis, sed ego tibi èam concedere nequeo,
„gaudeo tamen, quod ipsus tibi orete-
„hus dicere possim, te confessiones non
„excepturum, plures meæ repulsæ
„cauf-

Sæc. XVIII., caussas adducere possem, sufficit ad
A. C. 1723, tem dixisse, propudosum esse, quod
 „quiscunque laxam morum doctrinam
 „impugnat, mox vester Adversarius,
 „& juratus Jansenista audiat. Etiam
 „Pontifex, & Clerus Gallicanus totus
 „perversas vestras opiniones damnat,
 „nihilominus in pluribus vestris Co-
 „legiis, ac præcipue Venetiis, Co-
 „domi, Rutenæ &c. illas propugnat.
 Ad hæc reposuit Lignierius, fate-
 „quosdam minus sanos inter nos en-
 „tisse Theologos, Harivelus tamen
 „netensis Theologus jam a Societate
 „dimissus est: me quod attinet, spou-
 „deo, me Cleri Gallicani Doctrine
 „præprimis censuræ Anni 1700. ab
 „hæsurum... Hac pollicitatione facta
 Noaillius Cardinalis eidem Regis con-
 fessiones excipiendi facultatem con-
 cedere statuit, Regemque accessit, eum
 his verbis allocutus: *Sacra Majestas*
integrum est sibi eligere Confessarium &
P. Lignierum desiderat, necessarium ei
dabo facultatem, ea tamen lege, ne certe
Regularibus inde jus esse aquisitum censentur

§. XXVI.
*Pernicioſæ Theses in Francia
 propugnatæ.*

Eoden